

ת"פ 58056/06/16 - ספיר ניסני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 58056-06-16 מדינת ישראל נ' ניסני
תיק חיצוני: פמ"מ 2831/16

מספר בקשה: 122

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשת	ספיר ניסני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

המבקשת, המרצה כעת מאסר בתיק זה, הגישה מתוך המאסר בקשה הנושאת למעלה מ-60 ע'.

במסגרת הבקשה עותרת המבקשת כי אורה כעת על קיזוז ימי מעצרה ואף ימי מעצר הבית, כי אורה על עיכוב המשך ביצוע המאסר על מנת שהמבקשת תוכל לקבל חיסון כנגד הקורונה, תוכל לטפל בהוצאת צו מניעה נוכח סוגיות אזרחיות שונות הנדרשות לה, כי יתרת עונשה תומר לריצוי בעבודות שירות או בשל"צ, וכי לחילופין יתווספו ימי מאסר לעונשה על מנת שניתן יהא להורות על קיזוז שליש מן המאסר.

במסגרת הבקשה הארוכה והמפורטת חוזרת בעיקרן המבקשת על טענות אותן טענה במסגרת תיק זה כמו גם במסגרת הליכי הערעור, ובכללן טוענת כי פסק הדין שניתן בעניינה ניתן בניגוד לחוק.

המשיבה מתנגדת לבקשות, וטוענת כי ספק אם ניתן עוד להכריע בבקשות במסגרת הליך זה, נוכח העובדה כי ניתן בעניינה של המבקשת החלטות בהליכי הערעור. את הבקשה לקיזוז ימי המעצר הותירה לשיקול דעת בית המשפט.

המבקשת ביקשה זכות תגובה לתגובת המשיבה, ומבלי שניתנה לה זכות זו הגיבה לתשובת המשיבה, לטענתה באמצעות הכתבת התגובה למי מחבריה באמצעות הטלפון. בתגובתה שבה ומלינה המבקשת על אופן ניהול ההליך בעניינה, חוזרת על טענותיה השונות, ואף מלינה על התנהלות המשיבה.

לאחר שבחנתי את הבקשות וטיבן, איני מוצאת מקום להיעתר להן.

עניינה של המבקשת נידון ארוכות בפניי, תוך מתן הזדמנויות למבקשת להתייצב בפניי שירות המבחן והממונה על עבודות

השירות, גופים אליהם לא התייצבה, ותוך מתן הזדמנויות חוזרות ונשנות לשטוח את טענותיה.

ערעורה על גזר הדין נדחה במסגרת ע"פ 53291-09-20 (מחוזי מרכז, ניסני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 21.3.21), כמו גם ברע"פ 4087/21 (ניסני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 10.6.21).

בבקשה לעיכוב ביצוע שהגישה במסגרת רע"פ 4087/21 (ניסני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.6.21) הוטעם כי פסק הדין הפך חלוט, כי לא ניתן כעת לאפשר לה להתייצב בפני שירות המבחן או בפני הממונה על עבודות השירות, וכי לא ניתן עוד לשנות את גזר הדין. בהחלטה שניתנה נוכח בקשה נוספת אותה הגישה המבקשת לבית המשפט העליון במסגרת הרע"פ האמור (החלטה מיום 30.6.21) הוטעם כי המבקשת מיצתה את ההליכים המשפטיים.

גם בבג"ץ אותו הגישה (בג"ץ 4607/21, ניסני נ' שר המשפטים ואח', ניתן ביום 1.7.21), שב בית המשפט העליון והבהיר כי פסק הדין חלוט, כי לא ניתן לשנותו, וכי אין מקום עוד להידרש לעניינה.

בנסיבות אלו, איני מוצאת מקום להידרש לבקשות אשר כבר נידחו על ידי בית המשפט העליון.

לא למותר לציין עוד כי בבקשה הנוכחית לא ניתן כל טעם מדוע טרם מאסרה לא חוסנה המבקשת מפני נגיף הקורונה, וחזקה כי ככל שמבקשת המבקשת להתחסן כעת והדבר אפשרי בתוך כותלי שב"ס, כך תעשה. כן יובהר כי ככל שיש מקום לבקש צו מניעה בהליך אזרחי המתנהל בעניינה של המבקשת, חזקה כי המבקשת תוכל להגיש בקשה לצו מניעה מבין כותלי הכלא, כפי שהגישה את הבקשה נשוא החלטה זו. ועוד יובהר, כי קיזוז ימי המעצר מתקופת מאסר אינו חובה שבדין אלא נתון לשיקול דעת בית המשפט. בהתחשב בהתנהלות המבקשת בתיק זה, כמו גם בהתחשב בהחלטות שנסקרו לעיל, איני מוצאת לעשות כן.

בנסיבות אלו נדחית הבקשה.

ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"א, 22 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.